

[Ove Hansen.]

udvalget, kan mit parti anbefale at stemme for, mens vi vil gå imod de konservatives ændringsforslag.

Lembourn: Lovforslaget om ændring af kildeskatteloven indeholder især fire punkter, som jeg skal gennemgå.

Det første drejer sig om, at man udvider særbeskatningen med hensyn til pensioner, og det er lykkedes under udvalgsarbejdet yderligere at foretage en udvidelse, som ligger i ændringsforslagene nr. 3 og 4 om en særbeskatning af folkepension, invalidepension og ægteskabstillæg. Det betragter vi som et skridt i den rigtige retning, og det kan det konservative folkeparti derfor støtte.

I udvalget er vi også enige om, at vi må se at komme bort fra den eksisterende forskel i personfradragene til pensionister og til andre skatteydere.

Vi har i udvalget drøftet problemerne omkring fradraget for medhjælpende hustruer. Det ligger med et maksimumsbeløb på 12.000 kr. og er vist fastsat på et indkomstgrundlag fra 1968. Efter vores opfattelse burde dette reguleres, og vi stillede derfor i udvalget et forslag om, at disse 12.000 kr. blev sat op til 14.000 kr., men man blev enig om i stedet at gennemføre en pristalsregulering med grundlag i januar 1972. Dette har ministeren givet tilsagn om, og det kan vi tiltræde.

I øvrigt vil jeg sige, at vi stadig betragter problemerne omkring fradraget for de medhjælpende hustruers indsats som uløst i princippet. Vi ved godt, at dette fradrag kan misbruges, og det bliver det desværre også, men på den anden side har man en lang række tilfælde, hvor medhjælpende hustruer udfører mere end 25 pct. af den samlede indsats, og hvor der virkelig bliver begået en uretfærdighed.

Det er det konservative folkepartis opfattelse, at vi må se at få løst dette problem, men naturligvis sådan, at misbruget ikke vokser, og vi kan derfor også være helt enige i ministerens udtalelser om, at man må indskærpe reglerne på dette område.

Det andet spørgsmål, lovforslaget drejer sig om, er udjævningen af kommunernes likviditetsoverskud over en periode på 3 år. Jeg sagde ved første behandling, at vi i

princippet kunne være enige i forslaget på dette punkt, men at det var nødvendigt at få at vide, om ikke der var kommunale indvendinger. Det har der uanægtelig været, men man har i udvalget fået et tilsagn fra ministeren om, at man vil se på kommunernes lånebehov, således at vækstkommunerne her kan få en særstilling; og uanset at vi stadig mener, at der er vanskeligheder med dette forslag, kan vi nu tiltræde det.

Det tredje område, som vi har drøftet meget i udvalget, og som jeg også under første behandling pegede på at vi var nervøse ved, vedrører hele spørgsmålet om beskatningen af aktieudbytter. Problematikken er jo den, at man netop for denne specielle form for indkomst ikke kender udbyttet, og vi lever i en økonomisk situation, hvor der er meget stor fluktuation mellem de forskellige brancher. I en så dynamisk erhvervsituation, som vi er i, vil der være virksomheder, som hidtil har givet stort overskud, men som meget hurtigt kan komme i den situation, at de ikke kan give noget overskud, ligesom der vil være andre virksomheder, som lige er startet, og som i begyndelsen ikke har muligheder for at udbetale ret meget udbytte, men som på grund af gode konjunkturer hurtigt kommer opad. Man kommer derfor ud i meget store vanskeligheder, når man skal bedømme, hvad udbyttet vil være, og det kan man først vide, måske $\frac{1}{2}$ år, måske endda først $\frac{3}{4}$ år efter, at man skal begynde at betale. Det vil altså sige, at mennesker, der helt eller delvis lever af aktieudbytte, fra januar skal have en trækprocent og betale en skat, som næsten helt kan opsluge f. eks. den A-indkomst, de muligvis har. Vi har spurgt i udvalget, hvorledes man vil administrere dette, og det har ikke været muligt at få noget egentligt svar herpå. Tværtimod fremgår det af de svar, udvalget har fået, at man endnu ikke har taget stilling til, hvordan man egentlig vil administrere dette.

Jeg skal give et enkelt eksempel på, hvilke vanskeligheder en skatteborger kan komme i. Den pågældende er pensionist og har en pension på i alt 15.000 kr. fordelt med 1.250 kr. om måneden. Samtidig har han et aktieudbytte på 40.000 kr. om året. Hvis man gennemfører forslaget, betyder det, at den pågældende kun har 197 kr. tilbage om måneden at leve af, og det vil altså